

Księga Liczb

Rozdział 20

1. I przyszli synowie Izraelowi i wszystko mnóstwo na puszcza Sin miesiąca pierwszego, i mieszkał lud w Kades. I umarła tam Maria, i pogrzebiona jest na tymże miejscu. 2. A gdy lud nie miał wody, zeszli się przeciw Mojżeszowi i Aaronowi 3. a uczyniwszy rozruch mówili: Obyśmy byli zginęli między bracią naszą przed JAHWE. 4. Przeczeście zawiedli zgromadzenie PANSKIE na puszcza, abyśmy i my pomarli i dobytki nasze? 5. Czemuście nam kazali wynieść z Egiptu i przywieźć na to miejsce bardzo złe, które zasiewane być nie może ani fig rodzi, ani winnic, ani pomagranatów, na koniec nie ma i wody ku picciu? 6. I wszedłszy Mojżesz i Aaron, rozpuściwszy lud, do przybytku przymierza, upadli twarzą na ziemię i wołali do JAHWE, i rzekli: JAHWE Boże, wysłuchaj wołanie tego ludu a otwórz im skarb twój, źródło wody żywej, aby nasyciwszy się, przestało szemranie ich i ukazała się chwała PANSKA nad nimi. 7. I rzekł JAHWE do Mojżesza, mówiąc: 8. Weźmi laskę a zgromadź lud, ty i Aaron, brat twój, i mówcie do skały przed nimi, a ona da wodę. A gdy wywiedziesz wodę z skały, będzie piło wszystko zgromadzenie i bydło jego. 9. I wziął Mojżesz laskę, która była przed obliczem PANSKIM, jako mu rozkazał, 10. zgromadziwszy lud przed skałę, i rzekł im: Słuchajcie, sprzeciwni i niewierni! Izali z tej skały będziemy wam wodę wywieść mogli? 11. A gdy podniósł Mojżesz rękę, uderzywszy dwakroć laską w skałę, wyszły wody bardzo obfite, tak iż pił lud i bydło. 12. I mówił JAHWE do Mojżesza i Aarona: Iżście mi nie wierzyli, abyście mię byli poświęcili przed synmi Izraelowymi, nie wwiedziecie tych ludów do ziemie, którą im dam. 13. Ta jest woda przeciwności*, gdzie się swarzyli synowie Izraelowi przeciwko JAHWE i poświęcony jest w nich. [komentarz AS: Tu i na marginesie Wujek daje małą literą: "woda przeciwności". Podobnie inne nazwy własne - zob. np. 21:1, 4, 14, 22 ("droga szpiegów", "morze czerwone", "droga królewska")] 14. Posłał tym czasem Mojżesz posły z Kades do króla Edom, którzy by powiedzieli: To wskazuje brat twój, Izrael: Wiesz wszystkę pracę, która nas potkała; 15. jako zstąpili ojcowie naszy do Egiptu i mieszkaliśmy tam przez długi czas, i trapił nas Egipcjanie i ojce nasze; 16. i jakośmy wołali do JAHWE, i wysłuchał nas, i posłał Anjoła, który nas wywiódł z Egiptu. Oto w mieście Kades - które jest na ostatnich granicach twoich - położeni, 17. prosimy, aby nam wolno było przejść przez ziemię twoją. Nie pójdziemy przez pola ani przez winnice, nie będziemy pić wody z studzien twoich, ale pójdziem drogą pospolitą, ni na prawo, ni na lewo nie zstępując, aż przejdziemy granice twoje. 18. Któremu Edom odpowiedział: Nie pójdiesz przez mię, bo inaczej zbrojność zajadę. 19. I rzekli synowie Izraelowi: Bitym gościńcem pójdziemy, a jeśli będziemy pić wodę twoją my i bydło nasze, damy, co słuszna jest, żadnej nie będzie o zapłatę trudności, tylko niech prędko przejdziemy. 20. A on odpowiedział: Nie przejdiesz! I natychmiast wyciągnął przeciwko, z niezliczonym ludem i ręką mocną, 21. i nie chciał przyzwolić proszącemu, aby był dopuścił przeszcza przez granice swoje, a przetoż odwrót uczynił od niego Izrael. 22. A gdy ruszyli obóz z Kades, przyszli do góry Hor, która jest na

granicach ziemi Edom, **23.** gdzie mówił JAHWE do Mojżesza, rzekąc: **24.** Niechaj Aaron idzie do ludu swego, bo nie wchodzi do ziemi, którą dałem synom Izraelowym, przeto że niedowiarkiem był ustami moimi u wody przeciwieństwa*. **25.** Weźmi Aarona i syna jego z nim a zawiedziesz je na górę Hor. **26.** A obnażywszy ojca z szaty jego obleczesz w nią Eleazara, syna jego, a Aaron zebrany będzie i umrze tam. **27.** Uczynił Mojżesz, jako był JAHWE przykazał, i wstąpili na górę Hor przed wszystkim mnóstwem. **28.** I zewlókłszy Aarona z szaty jego, obłócił w nią Eleazara, syna jego. **29.** A gdy on umarł na wierzchu góry, zstąpił z Eleazarem.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.